

CSONTOS MÁRTA

Hibajegyzék kipipálva

*Romlanak az arányok a vegykonyhában,
lassan nem leszek hasonló önmagamhoz,
a nagy Átváltoztató néha már integet,
s te is, hiába nem tartasz órát a házban,
olykor be-benéz hozzád a Nagy Óraleolvasó,
nem tűri a diktált adatokat.*

*Cicanadrágba csomagolt zsákbamacska
vagyok, ott kering bennem a rosszkezd,
ott az újrapróbálkozás kísérlete
a garanciaidő meghosszabbítására.*

*Valaha nyakláncot hordtam – minden nap
mást –, s gyöngyöket, ma tablettákkal
játszok kirakósdit, ez a mindennapi élvezet.
Selyemsállal próbálkozom eltakarni
nyakamon az árulkodó jeleket.*

*Néha, még ezt sem teszem, hagyom
fedetlenül önformámat, engedem a Smlink
Mesternek, hogy játszadozzon velem.*

*Hihetnéd, hogy balek vagyok, az idő
rései között fogoly, -----
mégis, nem sírom el magam, nem
szédülök test és lélek libikókájában, tekerem
Ariadné fonalát, s kötél táncolok a porondon.*

CSONTOS MÁRTA (1951, Győr) tanár, költő, közíró, irodalomtörténész. A JATE magyar–angol szakán diplomázott, doktori fokozatát a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktoriskolájában szerzte, *summa cum laude*, 2019-ben. Legújabb verseskötetei: *A sehol szélén* (2014), *Zónahatárok* (2016), *Látószögek* (2018).

Határtalanok

*Mindennek van határa – mondod,
hisz van hóhatár is, ahol hideg
árnyékok vonulnak az égen, s nem
tudni, odalent – a hegyek gyökerei
alatt – vajon ég-e még a pokol tüze,
vagy már minden kapaszkodó lángot
elnyelt felhőpályájában odafent
a hótündérek halál-fekete lehelete.*

*Van tűréshatár is, egy demarkációs
vonal, de a közelben mindig takarodót
fújsz, s agyadban a forró lávát
mosoly-meleg folyammá szelídíted,
báránypéjú, ártatlan lázadás vagy.
Felségjelvényt hordozol magadon,
ilyennek teremtettél műhelyedben,
fegyelemből építész köréd Nagy Falat.*

*És a szeretethatár? – vajon átlátni
azon a csillagporos mélyen, ahol
a magad-kínáló életmelegben,
a legek szorító ölelésében mindig
alulmarad a dervis-táncú harag,
s a beléd zárt érzés bombabiztos?
Folyton munkál benned valami
elnyűhetetlen, titokzatos jóság,
s a templomablakokban ikonikus
keretekbe hajlítgatod a csapda-vasakat.*